

FK.134
12

(X1880962)

II m
1210

Mythologia NUMMI IANI RATITI PROPEMPTICA,

HONORI ET DISCESSUI
EX ORCHESTRA ACADEMICA JENENSI
AD CANCELLARIATUM GERANUM

V I R I

*Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi
& Excellentissimi,*

D O M I N I

PETRI MULLERI, Jcti & Antecessoris celeberrimi, Scripta

GEORGIO WOLFGANGO WEDELIO.
M DC XCHI.

J E N Æ,
LITTERIS KREBSIANIS.

VIR EXCELLENTISSIME,

DN. COMPATER ET AMICE
COLENDISSIONE,

Solemus amicis sub abitum nostram commendare memoriam, non verbis solum, sed & congiatis, annulis, aliisque rarioribus donis, qvo & monumentum quodam statuamus amoris, & obtutu hoc ad nos vocemus absentem. Ut enim veri amici motu proprio ferantur in eorum quos amant, etiam absentium, recordationem, nec dememinisse queant; inter illos tamen negotiorum vortices, aulæ splendorein, aliorum hominum facies, facilè occurfant, quæ distrahunt mentem, & velut umbram quandam obducunt eidem. Est velut speculum hoc, in quod intuentibus mo-

:)

ven.

ventur sensus, revocatur facies, innovatur affe-
ctus, recurrit grata conversatio, repetit desi-
derium & oblectatio pristina.

Cogitanti mihi, quid sub discessum illum in-
speratum Tuum, quo à nobis divulsus sejungeris
& aliud cœlum subis, non minori fulsurus
splendore, quid, inquam, insinuare queam, &
gratulantibus votis innectere velut coronidem
quandam haec tenus exulti amoris & infuca-
tæ amicitiæ, in mentem venit nummus Iani ra-
titus, cui ruspando & explicando navabam ope-
ram. Hunc ergo constitui Tibi dedicare, & so-
cium viæ offerre, vel mentis potius Tuæ & me-
moriæ individuum.

Si antiquitatem spectes, est ex vetustissimis,
& inter illos agmen dicit. Quid enim vetu-
stius Iano, qui primus fabricam nummorum in-
venisse scribitur? Exhibeo hunc, non æreum il-
lum, rudiorem, & sic ævi pristini testem vivum
& superstitem, sed in lemmata ductum &
mystico sensu condentem profundiora amici-
tiæ genuinæ inter absentes arcana.

Concedes enim facile illum usum, quo de-
promatur è thesauro meo, ut in honorem Tu-
um cedat, vel saltim in mei, quod expeto, me-
mori-

moriām , & mythologicē explicitur. Neque hodiē nata est , vel noviter propullulans amicitia nostra , progressa ad pubertatis annos, sed amoris gradu dudum ^{ārūn} consecuta. Antiquam in Te admiratus sum fidem , Germanum candorem, infucatum animum, ut hic ipse nummus genuinus est , & loco canitiei viriditatem ostendit inimitabilem.

Sunt inter nummos, qui antiquariis audiunt *Vnici*, quod parem non habeant hāc vel illā inscriptione & modulo. Ausim dicere hunc meum, jam verò Tuam, unicum esse ex nummis Iani ratitis. Non enim fugere potuisset tam curiosos, tam oculatos & solerter scrutatores. Te quoque deprædico unicum, quod citra injuriam aliorum, quorum favore glorior, dixerim , amicum : ut plures dantur ratiti, qui nostrum hunc non asse-
quuntur.

Sed ecce Tibi symbolum amicorum in nummo hoc :

CONCORDANT DISSITI.

Idem velle & idem nolle ea demum vera est amicitia, ajebat ille. Non illa animorum quæ corporum est conditio, non locorum intervallis, non mutata fortunā vel facie dissident ami-

ci. Vni operantur concordiae mutuae , diuisa
inter se benevolentiae & officiorum æmulatio-
ne. Ut haec tenus concordes fuimus, in profe-
quendo publico bono , in more honesto & a-
more , nunquam reconciliati : ita & distantia
non divellet illam copulam. Concordabimus
dissiti, memoriâ mutuâ, & studio ego inservi-
endi ac demerendi amorem ulteriori.

AVERSI SE RESPICIVNT.

Primo intuitu fuerit hæc non amoris sed odii
& aversionis nota, quod frontes sint oppositæ,
non conjunctæ in amplexus. Ast, si rem ex æ-
quo æstimemus, aversi se respiciunt. Quando
Gerano sub sole evolves præsentibus oculis ob-
venientes expeditiones publicas gravissimas, in
Illustrissimorum emolumentum, in subditorum
solatium, in publicum bonum rei publicæ, in in-
crementum literarum , dignaberis respicere hîc
templum Iani à Te clausum, liceat ita loqui: respi-
cere vacuam docto ore cathedram , quam ani-
mare solebas, insomnes elucubratas noctes, ena-
tos ingenii summi foetus, in universum orbem u-
beres effulos fructus , &, ut reliqua taceam, ad
me quoque. Respicies pignus hîc relicturn de-
positum, quod , ut haec tenus, cordi mihi erit; ut
ego

ego ad vos quoque mentis oculos convertam,
ac respiciam, ibidemque meum.

SEPARATI VNIVENTVR.

Ferruminati semel honestâ amicitia animi
uniti manent. Duo capita vides, unum pectus,
quod cum natura ipsa aliquando, licet monstro-
se, molita sit, verius quoad nostrum scopum
quadrat. Erit forte, ubi os ori, & dextram
dextræ jungere licebit, occasio, & conveniendi
mihi Tui copia, vel, si nullam concedant fata,
conversationem præsentem, perstabit nihilomi-
nus unio amica & lætabilis.

Sed nec Iano bicipiti immorandum solùm,
est, videamus & navem.

REMIGIO FELICI;

Ventis velisque secundis provehere. I! quo fa-
ta trahunt, & virtus, I! pede fausto. Inconcussa tur-
binibus, scopolis, remoris decurrat navis Tua
ad portum gloriæ & famæ immortalis. Nullæ
Te seducent Sirenes, jactura nulla fiet; sed salva
& in columnis florebit familia splendidissima.

COMMERCIO LITERARVM.

Expectat à Te nihilominus eruditus orbis
complementum inexhaustæ Tuæ & indefessæ
operæ. Erit inter fluctus laborum aliquod o-
tium

FK Tm 1210

tium, ut appendi queant aplustria. Fuerit etiam quædam morula, ut vel legere literas amicorum, vel responsione beare integrum sit.

I. VRE Q.VÆSITO, T. I TULO

I. NTIMIORIS T. ESSERÆ.

Solicitabis ab amico, quæ ab eo expectari poterunt; nil denegabitur PVRÆ MENTI, quæ tessera hactenus fuit nescendi MVLLE-RVM. Omnes venerabuntur nomen Tuum illustre, etiam si absentis.

Spebitur in templo honoris Nomen Tuum, & benè gestæ rei in Academiâ non minus ac orbe reliquo perennabit memoria. Fruere partâ hâc gloriâ per annos Nestoreos, & serus in cœlum redi.

Denique nuimum hunc jam recipe, testem sinceri mei animi. Vive memor nostri! Non lares viales invocabo, sed divinum numen, ut Te cum Tuis deducat feliciter. Servet Te DEUS, mi MULLER E, amicissimum mihi nomen!

Dab. raptim è museo M DC. XCIII.

D. XIX. Nov.

Von

nc

BIBLIOTHEKA
UNIVERSITATIS
Sachsen-Anhalt
DU